

A makói Úttörő Tsz:

„Kiváló termelőszövetkezeti gazdaság”,

az ambrózfalvi Dimitrov Tsz pedig elismerő oklevelet kap

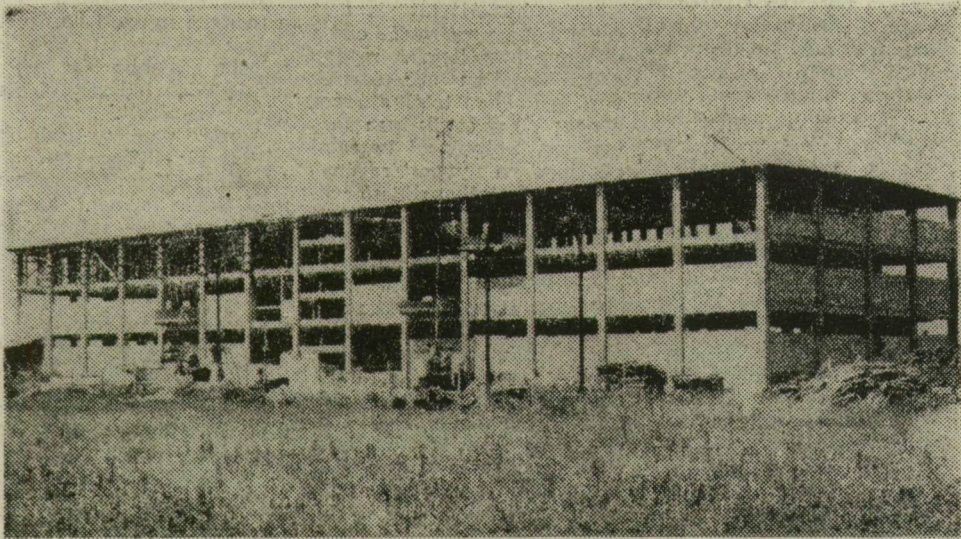
A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány a Termelőszövetkezeti Tanács elnökének a földművelésügyi miniszterrel együttesen tett előterjesztésére a következőképpen határozott:

A kormány az 1959–60. gazdasági évre meghirdetett országos termelési versenyben elért kiváló gazdasági eredményeikért a vándorzászlóval és a »Kiváló termelőszövetkezeti gazdaság« címmel tünteti ki és ezenfelül: a 2500 kh-nál nagyobb területen gazdálkodó termelőszövetkezetek kategóriájában első helyeztéként a nádudvari Vörös Csillag Termelőszövetkezetet 100 000 forint, a második helyeztéként a makói Úttörő Termelőszövetkezetet 80 000 forint és harmadik helyeztéként a székesfehérvári Szabad Élet Termelőszövetkezetet 70 000 forint pénzjutalomban részesíti.

A kormány az 1959–60. gazdasági évre meghirdetett országos termelési versenyben elért ugyancsak kiváló gazdasági eredményeikért elismerő oklevéllel tünteti ki: az 1200–2500 kh közötti területen gazdálkodó termelőszövetkezetek kategóriájában: a csanádapácai Köztársaság, a végegyházi Szabadság, a balmazújvárosi Vörös Csillag, a kovágórsi Béke, a répcelaki Petőfi, a rákosi Új Élet és az ambrózfalvi Dimitrov termelőszövetkezeteket.

A termelőszövetkezeteknek a kifizetést, a pénzjutalmat és az elismerő oklevelet a termelőszövetkezet székhelyén augusztus 20-án tartandó ünnepségen adják át. (MTI)

Rövidesen elkészül az új konzervgyári raktárpépület

A város nyugati iparövezében, az egykori téglagyári kubikgödörök között sorra emelkednek Szeged üzemének új épületei. Az ecsetgyár, a Cipész KTSZ, a DÁV üzemépületei után befejezéshez közeledik a konzervgyár új, hatalmas raktárának építkezése is. A konzervgyár vezetői szeretnék, ha néhány hét múlva ha többet nem, az alsó szintet birtokba vehetnék, mert nagyon szorítja a vállalatot a raktárhiány.

Megkezdődtek Szegeden az iparitanuló-felvételek

A múlt évhez hasonlóan idén is igen sok általános iskolát végzett fiatal akar szakmát tanulni, s kiván ipari tanulóként elhelyezkedni vállalatoknál, kisipari szövetkezeteknél és magán-kisiparosoknál különféle szakmákban.

Egyre nagyobb azoknak az érdeklődőknek a száma is, akik ugyancsak szakmát kívánnak tanulni. Az ipari tanuló szerződésének problémáiról tanácskoztak kedden délelőtt a Tolbuhin sugárúti iparitanuló intézetben a városi tanács és a kerületi tanácsok ipari osztályainak munkatársai, a KISZÖV és a KI-OSZ járási helyi csoportjának képviselői, valamint az iparitanuló intézet tanárai. A tanácskozás egyhangú határozatot hozott, hogy a július 15-tel megkezdődő ipari tanuló szerződéseknél

csak olyan fiatalok számára engedélyezik a szerződés megkötését, akik legalább az általános iskola nyolc osztályát elvégezték.

Korábban ugyanis egyes esetekben azzal a feltétellel, hogy az iparitanuló iskola mellett elvégzi a nyolcadik osztályt is, hozzájárultak hét osztályt végzett tanuló szerződéséhez is. A gyakorlati tapasztalat bizonyította az ilyenféle engedmények helytelen voltát. Ezeknek a fiataloknak legtöbbször ugyanis nemhogy a nyolcadik osztályt nem végezte el, hanem még az ipari szakvizsgákon is csak alig bukdácsolt keresztül.

A Munkaügyi Minisztérium utasítása alapján a ta-

nácskozás határozatot hozott arról is, hogy az érdeklődött fiatalok szerződésének határidejét szeptember 1-ig kell kiterjeszteni.

Sok jóképpességű fiatal ugyanis, miután egyetemi vagy főiskolai felvétele nem sikerült, szakmákban kíván elhelyezkedni. Az egyetemi felvételekre vonatkozó értesítéseket azonban csak augusztus második felében küldik szét, így ezek a fiatalok augusztus végén különben nem tudnának ipari tanulóként elhelyezkedni. A fiatalok érdekében hozta ezt a rendelkezést a Munkaügyi Minisztérium, s a benne foglaltakat érvényre juttatják majd a szegedi iparitanuló-szerződéseknél is.

Kovács Imre élelmezésiügyi miniszter látogatása Szegeden

Kedden a délelőtti órákban Szegedre látogatott Kovács Imre élelmezésiügyi miniszter. Elsőnek a konzervgyárat látogatta meg. Megtekintette az üzemet, hosszasan beszélgetett a dolgozókkal, majd tanácskozott a vállalat vezetőivel a gyár időszerű termelési és fejlesztési kérdéseiről. Délután a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat üzemrészét tekintette meg. Hosszan időzött a levespor-gyártó üzemrészben, utána a vállalat vezetőivel folytatott megbeszélést. Felkereste még a fehértói halgazdaságot és az esti órákban tért vissza Budapestre.

Kielégítő a könnyűipar üzemorvosi ellátottsága

— állapította meg a Könnyűipari Minisztérium kollégiuma

A Könnyűipari Minisztérium kollégiuma keddi ülésén megvizsgálta az üzemorvosi ellátottságot, az egészségvédelem, a szociális intézmények és szociális juttatások helyzetét. A textil-, a nyomda-, a papír- és a bőr- iparban — az egészségre ártalmas helyeken — eddig több mint 66 ezer dolgozó munkaidőjét csökkentették. Az üzemorvosi ellátottság az iparban általában kielégítő. Százhatvanöt üzemorvos átlag 3200 órát dolgozik hetenként a könnyűipari üzemekben.

A könnyűiparban 81 üzemorvosi és ugyanennyi napközi otthon működik. 1960. december 31-én a bölcsődében 3332, a napközi otthonokban pedig 5036 gyermekről gondoskodtak. A bölcsődék fenntartására tavaly összesen 30 millió forintot fordítottak, amelyből a dolgozók csak hárommilliót térítettek meg.

A napközis 28 millió forintot fenntartási költségéből az állam 24 milliót fedezett. Jelentős segítség a dolgozóknak az üzemorvosi ellátás, amelyet az egész könnyűipar dolgozóinak 30 százaléka vesz igénybe.

231 üzemben van szervezett étkezés és 230 vállalat rendelkezik étkezőhelyiséggel.

Százhatvankilenc vállalatnál felszolgálják az ételt, a töb-

binél önkiszolgáló rendszer van. A kollégium foglalkozott még a dolgozók általános és szakmai képzésének helyzetével. Jelentős mértékben nőtt az érdeklődés a dolgozók esti és levelező technikuma iránt. Ebben nagy része van az újonnan alakult üzemtechnikumoknak.

A dolgozók technikumába az 1959–1960-as tanévben 1237, az 1960–61-es tanévre pedig 2093 dolgozó iratkozott be. Levelező tagozaton 1959–1960-ban 856, 1960–61-ben pedig 961 dolgozó tanult. A vállalatok mind több gondot fordítanak a szakmai továbbképzésre, a szakmai tanfolyamokra. A szakmai továbbképző tanfolyamokon 1959-ben 3484, 1960-ban pedig 4993 dolgozó vett részt. (MTI)

binél önkiszolgáló rendszer van.

A kollégium foglalkozott még a dolgozók általános és szakmai képzésének helyzetével. Jelentős mértékben nőtt az érdeklődés a dolgozók esti és levelező technikuma iránt. Ebben nagy része van az újonnan alakult üzemtechnikumoknak.

A dolgozók technikumába az 1959–1960-as tanévben 1237, az 1960–61-es tanévre pedig 2093 dolgozó iratkozott be. Levelező tagozaton 1959–1960-ban 856, 1960–61-ben pedig 961 dolgozó tanult. A vállalatok mind több gondot fordítanak a szakmai továbbképzésre, a szakmai tanfolyamokra. A szakmai továbbképző tanfolyamokon 1959-ben 3484, 1960-ban pedig 4993 dolgozó vett részt. (MTI)

A termelés korszerű lendítője

Már szinte feleslegesnek látszik a műszaki propaganda jelentőségét taglalni, hiszen 1961-ben akármiképpen beláthatja, hogy új technika, új technológia, szö-

val magasabb műszaki színvált termelés csak akkor lehetséges, ha munkástól mérnökig, mindenki, aki csak kicsit is érdekelt benne, ismeri a legkorszerűbb eljárásokat, s világszínvonalon tud gondolkodni. Hogy mégis beszélni kell róla, annak az az oka, hogy Magyarországon — s persze itt, Szegeden is — egészen a legutóbbi évekig ismeretlen fogalom volt, senki sem foglalkozott vele behatóan. Amíg például a Szovjetunióban széleskörű, s kitűnően »olajozott« hálózat terjeszti az új technikát, nálunk a kezdeti lépéseknél tart még gazdánk, a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége.

A műszaki propaganda üzemünkben újkeletű dolog, azok a problémák sem a fejlettség, a gazdagság problémái, melyek körülötte gyűrűznek. Hiszen nem is olyan régen dőltek még csak el, hogy a munkások műszaki felvilágosításával, képzésével egyáltalában ki foglalkozzék: az MTESZ, a TIT, avagy a szakszervezet. Az MTESZ korábban kizárólag a mérnökök és technikusoké volt, a TIT feladata — mint ismeretes — a tudományok népszerű formában való terjesztése, a szakszervezet pedig nem rendelkezik szakelőadókkal. Az egészséges megoldás vitán felül az, hogy az MTESZ előadóival a szakszervezet szervezze a munkások közti műszaki ismeretterjesztést. Egy másik fontos kérdésben is döntöttek, abban, hogy az MTESZ tekintse elsőrendű feladatának a műszaki szakemberek közgazdasági szemléletének elmélyítését, és megfordítva.

Visszatérve a fizikai dolgozók műszaki tudásának gyarapítását célzó erőfeszítésekre, miután eldőlt, hogy ki a gazda, nyilvánvalóvá lett az is, hogy míg régebben megfellelt a célnak a központi rendezvények módszere is, az új helyzetben ez már nem jó. Az MTESZ-klub helyett az üzemekben kell kerülnie a súlypontnak, ha biztosítani akarják a látogatottságot, a népszerűséget. A tavalyi évre már ez az áttörés volt jellemző.

Néhány textilipari üzem példájával lemerhető és könnyen át is tekinthető a műszaki propaganda jelenlegi helyzete Szegeden. Az MTESZ kebelében egyébként is a legjobb tagegyesületek közt foglal helyet a textilészeké, bár az élelmezési és a közlekedési talán még előbbre jutottak. S ha már itt tartunk, nem árt megemlíteni az építőipariakat, akik

messze a többi mögött kullognak, holott a lehetőségeik cseppet sem rosszabbak.

Minden alkalommal munkaidő után tartják a szakmai jellegű rendezvényeket a ruhagyárban, s rendszerint filmvetítéssel összekötvé, ami jó módszernek bizonyult. Tavaly 40–110 fős megjelenéssel négy ilyen előadást rendeztek, melyeken többek között a szalagszervezésről, az automatizálásról és a külföldi tanulmányutakról esett szó. A hallgatóság fele műszakiakból került ki, másik felét egyéb beosztású és fizikai dolgozók alkották. Összevetésképpen érdemes megemlíteni, hogy a központi rendezvények látogatottsága átlagosan negyven.

Nélkül, hogy lebecsülnénk ezen a téren a ruhagyár eredményeit, érdemes elgondolkozni azon, hogy a 110-es maximális megjelenés már jelentős sikernek számít Szegeden, holott nyilvánvaló, hogy egy több mint kétezer dolgozót foglalkoztató üzem esetében az ideálishoz képest ez bizony kevés. Édeskeves, de sokkalta több annál, mint ahányat az Újszegedi Kender- és Lencsészövő Vállalat produkál, ahol tavaly egyetlen üzem előadást nem tartottak, sőt az MTESZ-ben rendezett továbbképző tanfolyamra is csak három művezető járt, holott ötvenen is eljöhettek volna. Igaz, a szövőgyári műszaki problémák nemcsak a kenderészövőt, hanem a juteárugyárat és a Textilipari Technikumot is érdeklik, de a helyes megoldás mégsem a központi, hanem a vándor-előadások.

Sokat lehetne beszélni a textilművekben folyó műszaki propagandáról is, ha nem volna igen súlyos szépséghibája. Itt ugyanis munkaidő alatt tartják az előadásokat. S bármennyire dicsekedni, hogy ily módon színvonalas havi továbbképzést szerveztek — azon túlmenően, hogy ez a megoldás nem is nevezhető túlságosan erkölcsösnek — eléve kirekeszti a munkahallgatókat. Az irodák vagy a karbantartás dolgozóit ugyanis könnyűszerrel otthagyhadják egy-egy órácskára munkahe-lyüket, de a fonónok nem mehetnek el gépeik mellől.

Látható az elmondottakból is, hogy a textilipari üzemek jelenlegi műszaki propaganda összees fellelhető erőit és hibáit magán viseli. Az élelmezési üzemek esetében csillogóbb eredményeket lehetett volna felsorakoztatni, hiszen a konzervgyárban nem ritkák a 150, a szalá-migyárban és a paprikafeldolgozóban a 200, a sütőiparban a száz fős hallgatóságot számláló szakrendezvények, de az ó példájuk nem lenne még jellemző.

Ahhoz képest, hogy a műszaki propaganda szinte a semmiből indult ki, az el-

ért sikerek szépek, s a fejlődés üteme sem rossz. Tavaly a Textilipari Tudományos Egyesület összesen 34 előadást rendezett, idén az első fél évben már 45-öt, s ezek közül 23 üzemben hangzott el. A második fél évre 31 előadást terveztek, s 17 ismét csak üzemekben kerül megrendezésre.

Előadások tartása a műszaki ismeretterjesztésnek nem egyetlen módszere. Ha az MTESZ egyéb központi rendezvényeit tekintjük, e téren sincs szégyenkeznivaló. Tavaly például az elhangzott 400 előadás mellett hét kiállítás is rendeztek, sok tanfolyamot, 69 munkabizottsági ülést stb. Üzemi jellegű egyéb rendezvény viszont alig volt, sőt alig van.

A Szovjetunióban elterjedt módszer a műszaki könyvtárak, fordítóirodák s más alkalmas szervek által összegyűjtött szakirodalmak katalógusának kiadása. Hozzánk sajnos ennek még csak híre jutott el, s a távlati tervekben szerepel csupán Szegeden is ilyenek összeállítása. Kétségtelen, hogy a velük járó munka nagy apparátust, körültekintést és hatalmas fáradságot igényel. Belátható, hogy várni kell még addig, amíg megérnek feltételei. Helyette azonban könnyebb megoldás máris alkalmazható: az üzemekbe érkező külföldi és hazai szakfolyóiratok, katalógusok, prospektusok szervezett gyűjtését, fordítását, ezek tartalomjegyzékének összeállítását — s persze publikálásukat. Ezzel kapcsolatban is példát állít a többiek elé a ruhagyár, ahol ez a munka már rendszeresen folyik, s ha még a fizikai dolgozók nem is forgatják annyiszor a jegyzékek és folyóiratok lapjait, mint a műszaki beosztásúak, egyre terjed ismerete körükben.

Ugy vagyunk a műszaki propagandával is, mint általában minden tudással. Míg nem ismerjük, talán nem is hiányzik, csak mikor már belekóstoltunk, akkor döbbenünk rá, hogy eddig is mit veszítettünk vele. És szinte megjátszunk attól, hogy milyen mérhetetlenül jó lesz, ha már elmélyedtünk benne, ha már elsajátítottuk. Nálunk most van a rádióbbensé ideje, s hogy idáig eljutottunk, az is igen tisztelni való dolog. Szerencsére van aki-től megtanulhatjuk, hogyan lehet felhasználni a technika fejlesztésére — ami vég-ső soron a gazdasági jólét gyorsabb fokozását jelenti. Ezt a célt mindenki megérti, s ezért a célért mindenki haillandó cselekedni is. A további feladat tehát egyedül az lehet, hogy a kezdeti nehézségeket leküzdve, a hibákon és a sikereken okulva, tovább bővítsük sokat ígérő új eszközeink: a műszaki propaganda területeit.

Fehér Kálmán

Egy épülő kislakás

OTP-kölcsönrel épít egy szobás lakást a József Attila-telepen Eger József, a MÁV szerelvéstörzsvezetőség dolgozója. Dolgozó-társai, akik a lakás-építés tervének megszületésétől kezdve ezer tanácsal, életrevaló ötlettel támogat-ták Eger Józsefet, most elhatározták, hogy társadalmi munkával segítenek a ház felépítésénél. A munka tegnap már meg is kezdődött. Eger Józsefnek kilenc munkatársa ment lakásépítéshez, akik Eger József-akarnak kezdeni, s azok számára is, kaja nyomán.

akik dolgozó-társu-kat két kezük munkájával gya-molthatnak terve megvalósításában. Eger József nem vezetője annak a kilenc embernek, akik vállalták, hogy segítenek. Ugyanolyan egyszerű munkás, mint a többiek. Nem várhat tőle senki »protekción«, nem számíthat holmi »kedvezményekre« nála senki.

A ház mégis felépül — a tíz ember közös erővel, közös igyeke-zettel végzett mun-talpra, hogy se-